

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

“Ενας νεωτερισμός, ο οποίος θα επηρεάσει την επιστολογραφίαν. Κυκλοφορούν τώρα κάρτ-ποστάλ αλειμμένα με την αὐτὴν ὕλην, με τὴν ὁποίαν κατασκευάζονται οἱ κύλινδροι καὶ οἱ δίσκοι τῶν φωνογράφων. Ὡστε ἔχω π. χ. ἐνὰ δελτάριον διὰ τὴν Κέρκυραν, τὸ θέτω εἰς τὸ γραμμόφωνον, ἐκφωνῶ ὅτι ἐπιθυμῶ, τὸ στέλλω, ὁ ἀποδέκτης ἐφαρμόζει τὴν κάρταν εἰς τὸν δισκόν του φωνογράφου καὶ ἀκούει εὐκρινῶς καὶ πιστῶς τοὺς ἤχους τῆς φωνῆς μου.

Καὶ οὕτω ὁ φίλος, ὁ συγγενής, αἱ φίλαι θὰ ἔχουν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς τὴν χαρὰν ὅτι πληθύνοντων εὐρίσκονται τὰ ἀγαπημένα των πρόσωπα.

Ο ΣΥΡΜΟΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐσθῆς

Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ ἐσθῆς τείνει ν’ ἀναγεννηθῇ μετὰ τὴν τὴν δόξαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Αἱ ἀποπειραὶ κυρίων τινῶν τῆς ἀνωτέρας ἀριστοκρατίας τοῦ Λονδίνου γινόμεναι πρὸ μηνῶν φαίνεται ὅτι ἐπέτυχον καὶ αἱ κυραὶ αἱ ἀρχαίζουσαι ἢ μᾶλλον ἑλληνίζουσαι κατὰ τὴν ἀμφίεσιν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὐξάνονται. Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ ἐσθῆς μετὰ μικρὰν μεταβολὴν τὴν καλουμένην τοῦ «αὐτοκρατορικοῦ τύπου» ἐπιδεικνύεται σήμερον εἰς τὰς αἰθούσας τῆς ἀγγλικῆς μητροπόλεως προσδίδουσα ἰδιαίτερον θέλητρον καὶ παραστατικότητα εἰς τὰς ὡραίας κυρίας. Ἡ ἐσθῆς κατασκευάζεται ἐξ ἰνδικῆς μουσελίνης ὡχροκυάνου κεκοσμημένης εἰς τὰ κράσπεδα διὰ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν κεντημάτων.

Δὲν εἶναι δὲ μόνον ἡ ἐσθῆς ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι λεπτομέρειαι τῆς ἀμφίεσεως ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ. Ἡ κόμη διευθετεῖται καὶ περιδένεται διὰ μεταξίνων κορδελλῶν, ἐνῶ σανδάλια ὅμοια μετὰ ἐκείνα ποῦ ἐφόρουσαν αἱ Ἀτθίδες τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους συμπληροῦν τὴν περιβολὴν τῆς νεωτέρας Γαλατείας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τὸ μεταξωτὸν ὕφασμα

Ἡ ποιότης τοῦ μεταξωτοῦ ὕφασματος δὲν εἶναι εὐκόλος εἰς τὴν ἐξακριβωσιν. Ἐπάρχει ἐν τούτοις δι’ αὐτὴν τρόπος ἀρκετὰ ἀσφαλής καὶ εἶναι ὁ ἐπόμενος:

Καύσατε ἐν τεμάχιον τοῦ μεταξωτοῦ ἂν ὁ χρωματισμὸς καὶ ἡ ἐπεξεργασία ᾖ καλὴ, ἡ μεταξὰ κατεῖται ταχέως συστρεφονέη περὶ ἑαυτήν, ἀφίνει δὲ τέφραν ἀνοικτοῦ χρώματος, ἐνῶ ἂν ὁ χρωματισμὸς ᾖ ἀτελής, ἡ τέφρα ἔχει χρῶμα σκοτεινόν. Πρὸς τούτοις δὲ ἂν τὸ ὕφασμα ᾖ μαλλοδάμβακον, ἡ τέφρα εἶναι βαρεῖα καὶ χοιδρόκοκκος. ἐνῶ ἡ ἀμυγρὴ μεταξὰ μεταβάλλεται εἰς κόριν λεπτοτάτην.

Ἡ συμβουλὴ τοῦ ἱατροῦ

Ἡ ἐξασθένησις τῶν ὀφθαλμῶν ἐγκαίρως καταπολεμουμένη δύναται νὰ θεραπευθῇ τελείως. Εὐθὺς ὡς αἰσθανθῆτε τὰ πρῶτα συμπτώματα ἀδυναμίας τῆς ὁράσεως ὀφείλετε νὰ ἐκτελῆτε τὴν ἐξῆς ἀσκησιν ἐκαστην πρῶταν.

Ἐκτείνετε τὸν βραχίονά σας μετὰ ὑψωμένον τὸν πρῶτον δάκτυλον καὶ περιφέρατέ τον βραδέως γύρω

τοῦ κέντρου τοῦ προσώπου σας μέχρις οὗ ὁ δάκτυλος ἐγγίσῃ τὴν ρῖνα, κατόπιν δὲ φέρατέ τον εἰς τὴν πρῶτην θέσιν του. Ἡ κεφαλὴ πρέπει νὰ μένῃ ἐντελῶς ἀκίνητος καὶ μόνον οἱ ὀφθαλμοὶ νὰ παρακολουθοῦν τὴν διεύθυνσιν τοῦ δακτύλου. Πρέπει ἀλληλοδιαδόχως νὰ κινῶνται ὁ δεξιὸς καὶ ὁ ἀριστερὸς βράχιον. Ἐπίσης ὠφέλιμος ἀσκήσις εἶναι ν’ ἀνυψώνετε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν ὀροφὴν καὶ νὰ τοὺς χαμηλώνετε ἔπειτα πρὸς τὸ ἔδαφος ἀνευ τῆς παραμικρᾶς κινήσεως τῆς κεφαλῆς.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Ὁ μικρὸς Κωστάκης μέσα εἰς τὸ τράμ κάθεται εἰς τὰ γόνατα τοῦ πατρὸς του, ὅτε εἰσέρχεται μία κυρία. Καὶ ὁ πρῶτος ἐμπότης σὴκωνόμενος ἀμέσως.

— Νὰ σὰς προσφέρω τὴν θέσιν μου; λέγει.

— Δὲν μπορεῖ νὰ συζητήσῃ κανεὶς μαζί ᾗ σου.

— Μά...

— Δύο ὥρες τώρα μιλῶ καὶ ὅλο με διακόπτεις!

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Ἐν ἔργον τέχνης πρέπει νὰ τὸ αἰσθάνεται τις ἢ νὰ τὸ ἐννοῇ;

— Νὰ τὸ αἰσθάνεται. Κάθε ἀνεπτυγμένος ἡμπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ ἐρμηνεύσῃ ἱσως—τὴν ὑπὸ τῆς τέχνης συμβολιζομένην ἰδέαν. Πόσοι ὅμως θὰ τοῖα σοῦν, θὰ αἰσθανθῶν τοὺς παλμοὺς ἐκείνους τοὺς ἀνερμηνεύτους ποῦ παρήγαγον τὸ καλλιτέχνημα; Οὐδεὶς σχεδὸν ἢ ἀκριβέστερον μόνον ἢ καλλιτεχνικὴ ψυχὴ καὶ ἀκριβῶς αὕτη εἶναι σπανιωτάτη.

2. Ὡραῖα μάτια ἢ ὥραῖα χεῖλη;

— Ὡραῖα μάτια. Αὐτὰ ὁμιλοῦν γλυκύτερα καὶ ἀπὸ τὰ χεῖλη καὶ φιλοῦν περιπαθέστατα ἀπὸ ἐκείνα πολλὰς φορὰς ἀντικαθιστοῦν τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν ἀφῆ γενικῶς δὲ ἐκδηλοῦν τελειότερον τὸ συναίσθημα ἀπὸ κάθε ἄλλο αἰσθητήριον ὄργανον μετὰ τὴν ἀσύλληπτην ἐκείνην φωτοβολίαν των. Τὰ ὥραῖα μάτια δὲν εἶναι πλέον ὄργανον, ἀλλ’ αὐτοὺς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἡ εἰλικρινεστέρη ἐξομολόγησις γίνεται μετὰ τὰ ὥραῖα δακρυσμένα μάτια. Τὸ ἐγκαρδιώτερον «εὐχαριστῶ» μόνον μετὰ τὰ ὥραῖα μάτια λέγεται καὶ ἡ χριστιανικωτέρα συγγνώμη μόνον ἀπὸ ἐκφραστικὰ μάτια δίδεται.

3. Τί εἶναι ὁ κόσμος;

— Ὁ κόσμος εἶναι ἡ... ἡχὴ τοῦ ἐγὼ μας. Τύμπανον! Ἄλλο δὲν κάμει ἢ ν’ ἀποδίδῃ εἰς διαφόρους κλίμακας (ἀπὸ τὸ do majeur ἕως τὸ do mineur) τῆς νευροκινήτου χειρὸς μας τὰ ἀσυνάρτητα κτυπήματα. [Μακροχώριον, Ἀθ. Π. Γαϊτανοπούλου, διευθύντρια Παρθεναγωγείου].

4. Τίς ἢ διαρκεστέρη εὐτυχία;

Ἐκείνη ἢ ὁποία διαρκεῖ ὀλιγώτερον (Ἐγώ).

5. Ζωγραφικὴ ἢ γλυπτικὴ;

Τὸ χρῶμα εἶναι ἐκφραστικώτερον τοῦ μαρμάρου. Αἱ ἀποχρώσεις θίγουν εὐαισθητότερον τὰ ψυχικὰ συναισθήματα τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ ἡ γλυπτικὴ ἀγωνίζεται μετὰ μόνον τὴν σκιάν. (Φιλότεχνος).